

[Rasmussen (Gylling).]

reklame, som man burde undlade. Hvis man vilde, kunde man jo saa udmærket godt fortsætte med at fortælle om, hvordan man inden for de paagældende Kredse af Storbesiddere har vist alt andet end Tilbøjelighed til at værne om Værdierne — det vidner f. Eks. mange af vore skønne Skove om. Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa det, men jeg har villet tilbagevise, at her var noget, som det ene Parti kunde tage sig mere til Indtægt end andre. Man kan meget godt finde konservativ Vandalisme ved Siden af radikal Forstaaelse af dansk Naturs Bevarelse.

Tilstanden er nu blevet saaledes, at der maa lovgives, for at ikke større Værdier skal gaa til Spilde, end det allerede er sket. Lovforslaget tager i øvrigt i høj Grad Hensyn til Forhold, som allerede er etableret. Det er altsaa ikke radikalt i den Forstand, at det vil tilbagetage en hel Del af de Goder, som private har sat sig i Besiddelse af og udnytter; det vilde ogsaa være uklogt at gøre det, fordi man derved vilde komme ind i Forhold, man ikke kunde overse. Altsaa, der tages skyldigt Hensyn til Ejerne af Værdierne, og det er jeg tilfreds med. Endvidere forhindrer Lovforslaget ikke, at Ejere af Ejendomme ved Kysten, som kan forudsættes at ville have økonomisk Fordel af den Udvikling, vi er inde i, faar Mulighed for at udnytte denne; det bør ikke være saaledes, at de, der hidtil har haft Mulighed for baade omkring København og andre Steder at udnytte den Bevægelse, vi er inde i, skal hindres i at faa økonomisk Vinding ved denne Udvikling.

I denne Forbindelse vil jeg gerne pege paa et af Forslagets Hovedpunkter, nemlig Bestemmelsen om en Byggelinie ved Kysterne. Det er en Misforstaaelse, hvis man tror, at Folk vil have økonomisk Fordel af at møtte selve Kystlinien med Bebyggelse, saaledes som det i mangfoldige Tilfælde er gjort. Hvis en Kyststrækning bliver mættet med Bygninger, taber den jo sin Skønhedsværdi, og derved vanskeliggøres Bebyggelse bagved i Fremtiden. Folk har jo ikke noget særligt Ønske om at bygge bag ved en Kyst, som er mættet med Bygninger i den Grad, som det mange Steder er blevet Tilfældet. Men en saadan stærk Bebyggelse ved selve Kysten vil altsaa ikke længere kunne finde Sted, naar dette Lovforslag er vedtaget.

Der er vist intet andet Middel at finde end det, Lovforslaget peger paa: at trække en Linie, uden for hvilken der ikke maa

bygges. Der har været megen Diskussion, og det vil der sikkert vedblivende være om, hvorvidt den foreslaaede Linie kan siges at være den rigtige. I den Lov, der handlede om Vestkysten, var der jo Tale om et langt bredere byggefrit Bælte, end der er her, men der er jo heller ikke i andre Egne af Landet Tale om Forhold som ved Vestkysten. Jeg tror, at den Standardlinie, Lovforslaget indeholder, nogenlunde rammer det rigtige, nemlig de 100 m fra Kysten. Der gives jo samtidig Dispensationsregler i en saadan Grad, at man meget let vil kunne faa fastsat, hvad der maatte være passende efter Forholdenes Natur de enkelte Steder, og jeg tror derfor heller ikke, man skal være ængstelig for, at der vil ske Overgreb. Med Hensyn til Adgangen til Havet synes jeg, at Lovforslaget paa fornuftig Maade peger paa saadanne Adgange dels gennem private Veje og dels gennem kommunale Foranstaltninger.

Angaaende de Fredningsmyndigheder, som skal træffe de forskellige Afgørelser, har jeg ingen Bemærkninger at gøre; der sker jo heller ingen Ændringer i deres Sammensætning.

Lovforslagets § 2 handler om Beskyttelse af Oldtidsminder. Jeg har den allerstørste Respekt for Bevarelsen af Oldtidsminder, som kan siges at repræsentere Fortiden paa en saadan Maade, at vi har Interesse i at bevare dem. Men jeg vil dog, idet jeg henviser til det ærede Medlem Hr. Bomholts Udtalelser om, at der i Viborg Amt fandtes 10 200 jordfaste Oldtidsminder, advare imod, at man overdriver; for lige saa rigtigt det kan være, at man bevarer en Repræsentation for vore Oldtidsminder i alle Kommuner, lige saa urimeligt vil det være i et enkelt Amt at gøre 10 200 Oldtidsminder uforgængelige ud i Fremtiden. Landet skal heller ikke være en Slags Museum, som vi skal bevare uanset Udviklingens Krav. Jeg er villig til at tage Hensyn til Oldtidsminderne, men man kan ogsaa skyde over Maalet.

Jeg vender tilbage til Byggelinien. Mange Steder i Landet har man Vejanlæg, der ikke ligger 100 m fra Stranden, men maaske kun 60 eller saadan noget. Under saadanne Forhold vil det være naturligt, at disse Veje ogsaa fremtidig danner Byggelinien, og det vil man ogsaa kunne opnaa gennem Dispensationer.

Mit Parti vil med Glæde medvirke til Gennemførelsen af dette Lovforslag til Værn for vore Minder og Bevarelse af ejendommelige Skønheder i vort Land og Sikring af Muligheden for, at den almindelige